

Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke vil give os Oplysninger om denne Sag, det er, som sagt, ikke lykkedes os ved Hjælp af den afsendte Skrivelse at faa den tilstrækkelig oplyst. Det forekommer mig, at hvis Forholdet er saaledes, som det er blevet fremstillet for mig, at ansete Folk i vor Hær kunne tage sig saadanne Agentstillinger paa, er det ikke rigtigt; de komme til at staa i et underligt Forhold.

Krigsministeren (Madsen): Jeg skal begynde med et Par Bemærkninger til det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) fremsatte. Der kom for et Par Dage siden en Skrivelse til Krigsministeriet som Svar paa dette Spørgsmaal, der var tilstillet vedkommende tekniske Myndighed, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der hos os har de forskellige Agenturer for fremmede Firmaer, og Svaret er nu vistnok paa Vej til Finansudvalget. Det er Oplysninger, som selvfølgelig straks ville blive givne. Naar der bliver spurgt, hvorledes højt ansete Officerer i Hæren saaledes kunne være Agenter for fremmede Firmaer, beror dette Spørgsmaal naturligvis paa en Misforstaaelse. Det er nemlig ikke Officerer i Hæren, men Officerer uden for Hæren, der her er Tale om; og Krigsministeriet har ingen som helst Indflydelse paa, hvem der af Firmaerne bliver antaget til en saadan rent civil Virksomhed. I det Øjeblik en Officer har ophørt at staa i Forhold til Hæren, kan Hæren ikke stille Fordringer til ham, og det maa naturligvis overlades til ham selv, hvorledes han vil beskæftige sig, saa længe han holder Landets Love og ellers ikke foretager sig noget usømmeligt.

Medens jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at fremdrage et Par Spørgsmaal, som ved anden Behandling ligeledes blev berørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds. Der var den Gang Tale om nogle overmaade store Beløb, der vare blevne brugte ved Tjenesterejser, og det blev saaledes nævnt, at en Officer havde været paa en Tjenesterejse til England i 2 a 3 Uger og da brugt 1,400 Kr., altsaa rejst saa flot, at han havde brugt ca. 70 Kr. daglig. Dette forholder sig selvfølgelig ikke saaledes, men det ærede Medlem, der har fremdraget Spørgsmaalet, er ganske naturligt kommet til denne Antagelse, thi Sagen beror paa en Fejl i Statsregnskabet. Der er nemlig her slaaet to Rejser sammen. Vedkommende

Officer fik i August 1899 800 Kr. til en Rejse i England paa 20 Dage — 25 Kr. Dagpenge, hvilket er 500 Kr., til Udrustningshjælp og Rejseudgifter frem og tilbage og Rejser i England selv: 300 Kr. — og senere fik han i Marts 1900: 600 Kr. til en Rejse i Norge og Sverige. Her var det 20 Kr. pr. Dag i 20 Dage: 400 Kr.; Resten, 200 Kr., blev anvendt til Rejseudgifter og Udrustning. Det er Forklaringen. Men det er ganske naturligt, at Spørgsmaalet er blevet draget frem, for det saa jo forbavsende ud, som det staaar anført. Jeg var ikke paa det rene med Tallene i det gamle Statsregnskab, men har ment det rigtigt nu at fremdrage dem her.

Der var ligeledes et andet Spørgsmaal, der blev fremdraget af den ærede Ordfører for Mindretallet (K. M. Klausen), nemlig Forholdene paa Usserød Klædefabrik, idet han opgjorde, at Staten havde en ganske urimelig stor Indtægt af denne Fabrik. Dette beroede imidlertid paa, at der ikke var taget Hensyn til Renterne af Anlægssummen, Værdien af Bygninger, Maskiner og Inventar, Varer og Effekter. Naar man vil regne 4 pCt. for dette, vil Nettoudbyttet ikke blive, som det blev nævnt, 116,000 Kr., men kun 68,000 Kr., hvad der maa anses for at være ganske rimeligt. Det vilde være sørgeligt, dersom denne Indtægt blot var naaet ved at give Arbejderne en urimelig ringe Løn, men det tror jeg ikke er Tilfældet. Lønningsforholdene derude ere forbedrede adskillige Gange: i 1888, 1896, 1897 og 1899, og sidst, da jeg traadte til, i 1901, fik jeg ogsaa Lønnen forbedret. Og det er ingen Sinde sket paa Begæring af Arbejderne, men paa Foranledning enten af Fabrikbestyreren eller af Ministeriet selv. For øvrigt har jeg Sympati for Arbejderne derude og skal grumme gerne tage Hensyn til Henstillingen om, naar det lader sig gøre, da at skaffe bedre Vilkaar til Veje.

Der var endvidere ved 2den Behandling Tale om nogle Talstørrelser, jeg havde anført til Sammenligning, angaaende Militærudgifterne i Norge og Svejts, der jo ere demokratisk regerede Lande. Da den ærede Ordfører for Mindretallet den Gang gjorde opmærksom paa, at disse Tal vilde han ikke respektere, har jeg senere ladet undersøge Forholdet i alle andre Lande, hvorfra jeg har kunnet faa Oplysning derom, for at se, hvorledes Hærens aarlige Udgift vilde have stillet sig, naar man efter Folketallet vilde beregne, hvad vi vilde komme til at give ud, dersom vi indrettede os paa samme Maade som i